

**ПРАВО МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ:
ЦІЛІ Й ПРИНЦИПИ ПРАВА МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ**

Саме право міжнародної безпеки являє собою систему принципів і норм, що регулюють військово-політичні відносини держав і інших суб'єктів міжнародного права з метою запобігання застосуванню військової сили в міжнародних відносинах, обмеження й скорочення озброєнь.

Основною ціллю Організації Об'єднаних Націй – є підтримання миру й безпеки у світі. У самому загальному плані ООН переслідує такі цілі, як: пригнічувати акти агресії; пригнічувати інші порушення миру; запобігати та усувати загрозу світу [2, с. 78].

Міжнародна безпека як і будь яка система заснована на визнаних усіма державами принципах та цілях міжнародного права, саме вони розкривають значення міжнародної безпеки.

Універсальним і основним принципом є мирне співіснування держав. Він втілює головну ідею всього міжнародного права. Мирне співіснування – необхідна умова для підтримання міжнародної безпеки.

Основні цілі та принципи права міжнародної безпеки є одночасно цілями і принципами міжнародного права в цілому, що характеризує місце цієї галузі в системі міжнародного права.

Основоположним актом права міжнародної безпеки є Статут ООН. В ньому сформульована головна мета – «підтримувати міжнародний мир і безпеку». Вказані також шляхи її досягнення – «застосовувати ефективні колективні заходи для запобігання і усунення загрози миру і придушення актів агресії або інших порушень миру»; «проводити мирними засобами залагодження, вирішення міжнародних спорів або ситуацій, які можуть призвести до порушення миру». Статут ООН визначив основні принципи права міжнародної безпеки [1, с. 90].

Перш за все, це принципи мирного вирішення спорів і незастосування сили або загрози силою. Для здійснення цих принципів Статут зобов'язує держави надавати ООН допомогу в її діях і утримуватися від надання допомоги будь-якій державі,

стосовно якої ООН спрямовує дії превентивного або примусового характеру. Ці принципи є основними засадами, на яких базується міжнародна безпека

Також потрібно зазначити, що право міжнародної безпеки має свої спеціальні (галузеві) принципи: принцип неподільності міжнародної безпеки; принцип ненанесення шкоди безпеці інших держав; принцип рівної та однакової безпеки та ін. [3, с. 143].

Можна виділити кілька напрямків, на яких вирішуються проблеми загрози миру і міжнародної безпеки: запобігання агресії; нерозповсюдження ядерної зброї; контроль над озброєннями та роззброєння; запобігання та вирішення збройних конфліктів; дотримання правил ведення військових дій; зміцнення регіональної безпеки.

Принципи слугують засобом реалізації цілей міжнародної організації, серед яких найвищою є забезпечення мирного співіснування держав і підтримка міжнародної безпеки.

Більш того, статут ООН забезпечує, щоб і держави, які не є її членами, діяли відповідно до вказаних принципів, оскільки це може бути необхідним для підтримання міжнародного миру та безпеки.

Питання про мир та війну є основними у сучасних міжнародних відносинах. Забезпечення міжнародної безпеки – це забезпечення миру у світі і запобігання війти. Саме колективна безпека держав являє собою систему суспільних дій усіх держав для запобігання миру та усунення актів агресії. Прагнення держав забезпечити мир на землі насамперед, залежить від виконання принципів і норм міжнародного права.

Право міжнародної безпеки має головну особливість: його принципи під час регулювання міжнародних відносин, тісно переплітаються з іншими принципами решти галузей міжнародного права.

Незважаючи, на все, ми живемо у світі де є війни між державами на народами, конфлікти, порушення прав людей. Тому, право міжнародної безпеки, а саме принципи та цілі цієї галузі дають змогу жити в мирі між державами.

Право міжнародної безпеки являє собою певну систему принципів і цілей, які регулюють військово-політичні відносини держав з іншими суб'єктами міжнародного права, для запобігання застосування військової сили у відносинах між державами.

Джерела:

1. Теліпко В. Е., Овчаренко А. С. Міжнародне публічне право: Навч. посіб. / За заг. ред. Теліпко В. Е. К.: Центр учбової літератури, 2010. 608 с.
2. Ліпкан В.А. Міжнародне право : Підручник. К. : КНТ, 2009. 752 с.
3. Кузьменко С. Г. Міжнародне приватне право Навч. посіб. – К. : ЦУЛ, 2010. 316 с.

Науковий керівник: к.ю.н., доцент Федорова Т. С.